

ת"פ (חיפה) 36432-07-24 - מדינת ישראל נ' פלונית

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 36432-07-24 מדינת ישראל נ' פלונית

בפני כב' השופטת הבכירה טל תדמור-זמיר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלונית

הנאשמת

גזר דין

הנאשמת - אמה של א' (ילידת 2008) - תקפה את בתה בחודש דצמבר 2021, בכך שהכתה אותה בגבה. על רקע האמור, ועל בסיס הודאתה בכתב אישום שתוקן לקולה, הנאשמת הורשעה בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 379 + 382 (ב) (2) לחוק העונשין.

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעונש

1. **ב"כ המאשימה** הפנתה בטיעוניה הכתובים לעובדות כתב האישום המתוקן וטענה שמעשיה של הנאשמת פגעו בערכים המוגנים שעניינם שמירה על שלום הציבור, על חיי אדם, על שלמות גופו של הפרט, על שלווה הנפש שלו ועל זכותו לחוש מוגנות בביתו. עוד הפנתה לפסיקה, כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת, עמדה על גילה של הקטינה בעת ביצוע העבירה, על הנזק שעלול היה להיגרם לה וטענה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות התיק דנן נע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ובין 10 חודשי מאסר בפועל. בהתייחס לנסיבותיה של הנאשמת, ב"כ המאשימה ציינה את נטילת האחריות ואת העובדה כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי וביקשה למקם את עונשה ברף התחתון של המתחם שהוצע על ידה.

2. **ב"כ הנאשם** טען כי מדובר באירוע יחיד וקצר, חריג בנוף חייה של הנאשמת, וכי ההליך דנן חידד לנאשמת את גבולות המותר והאסור בכל הנוגע לחינוך בתה. עוד הפנה לפסיקה מטעמו, כדי ללמד כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות. ב"כ הנאשמת הדגיש את הודאת הנאשמת עם תיקון כתב האישום לקולה, את העובדה כי היא נעדרת עבר פלילי, את חלוף הזמן מאז האירוע וטען כי כתב האישום הוגש בשיהוי ניכר. עוד טען כי מדובר באשה בת 50, שגידלה את בתה בעצמה ומתגוררת עם אמה בת ה-92, שאותה היא סועדת וכי בנסיבות אלה, הנאשמת לא יכולה היתה להתחייב להליך אינטנסיבי של בית המשפט הקהילתי.

בהתחשב במכלול הנסיבות, ב"כ הנאשמת ביקש להטיל על הנאשמת עונש צופה פני עתיד ולהימנע מהטלת קנס, מחמת מצבה הכלכלי.

3. **הנאשמת** אמרה שהילדה צריכה לקבל טיפול נפשי.

מתחם העונש ההולם

4. אשר לחומרת העבירה ולפגיעה בערכים המוגנים - עבירות אלימות פוגעות בזכותו של כל אדם לשלוות נפש, ביטחון וחירות פעולה וכשמדובר בעבירות אלימות כלפי בן משפחה, בפרט כלפי קטין, מידת הפגיעה בערכים האמורים עולה, שכן יש בכך כדי למנוע את תחושת הביטחון האישי דווקא במקום שבימים כתיקונם אמור לשמש מבצרו ומצד האדם שאמור לספק לו הגנה (רע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** (20.8.2009); רע"פ 182/13 **משה נ' מדינת ישראל** (21.1.13); ע"פ 6539/17 **נסראת אבו תנהא נ' מדינת ישראל** (15.03.18)).

5. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - מנעד הענישה בעבירות של אלימות במשפחה רחב מאד ונע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל שיכול ויגיע גם כדי מספר שנים, הכל בהתאם לנסיבות האירוע. כך, ניתן משקל לשאלה אם האלימות בוצעה תוך תכנון מוקדם אם לאו, תוך שימוש בחפצים אם לאו, אם מדובר באלימות רגעית או אלימות שננקטה במשך זמן ממושך, לאופי החבלות וחומרתן וכיוצא באלה. אביא להלן מספר דוגמאות שניתן יהיה להקיש מהן לענייננו, בשינויים המחויבים.

ברע"פ 1322/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.3.19) דובר באב שהכה את בתו במספר הזדמנויות, לעתים באמצעות חגורה. בית משפט השלום דחה את בקשת הנאשם להימנע מהרשעתו, וגזר עליו 7 חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ, צו מבחן למשך 18 חודשים ופיצוי למתלוננת. הנאשם ערער על ההחלטה להרשיעו, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון, נדחתה אף היא.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 53937-03-21 **נצר נ' מדינת ישראל** (22.6.21) דובר בנאשם שעל רקע ויכוח עם בתו סביב רצונה ללון אצל חברתה, הכה את הבת בכתפה וכשהבת אמרה לו שתפנה למשטרה, הכה אותה בכתפה באמצעות מנורה מפלסטיק, עד שזו נשברה. בהמשך, הכה הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה, עד שאשתו הרחיקה אותו ממנה. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות, ובין 12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם חודשיים מאסר בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים. הנאשם ערער על חומרת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

בע"פ (מחוזי י-ם) 43703-02-21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.5.21) דובר בנאשם שהכה את בנו הקטין במכות אגרופ ופסק ממעשיו רק לאחר שקרובת משפחה ששהתה בבית הרחיקה אותו מהקטין.

בית משפט השלום הרשיע את הנאשם לאחר שמיעת ראיות, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה שלצדו צו של"צ, ובין מאסר קצר בעבודות שירות, שלצדו מאסר על תנאי וגזר על הנאשם מאסר על תנאי וצו של"צ. הנאשם ערער על הכרעת הדין, ברם בהמלצת בית המשפט המחוזי חזר בו מהערעור והדין התמקד בשאלת הרשעתו בדין. בסופו של יום בית המשפט המחוזי החליט לבטל את הרשעת הנאשם, כמו גם את המאסר המותנה שהוטל עליו והותיר את צו השל"צ על כנו.

בת"פ (חיפה) 2047-05-24 **מדינת ישראל נ' חיימוב** (ניתן על ידי ביום 10.2.25) דובר בנאשם שתקף את בתו בכך שהיכה אותה בגב ובפנים וכשבתו הנוספת דיווחה על כך לאמה, הנאשם משך מידיה את הטלפון הסלולארי, סטר בפניה והיכה בפניה במכת אגרוף. קבעתי מתחם שנע בין מאסר מותנה ובין שנת מאסר בפועל והטלתי על הנאשם 7 חודשי מאסר על תנאי (ניתן משקל להעדר עבר פלילי ונטילת האחריות).

בת"פ (חיפה) 50375-08-23 **מדינת ישראל נ' בלובין** (ניתן על ידי ביום 4.11.24) דובר בנאשמת שתקפה את בתה בת ה-11 לאורך תקופה, בהכותה בישבנה ובהכותה בלחיה באמצעות כפכף. קבעתי מתחם שנע בין מאסר מותנה ובין 12 חודשי מאסר בפועל והטלתי על הנאשמת עונש צופה פני עתיד, לצד צו מבחן (ניתן משקל לנטילת האחריות, להעדר עבר פלילי ולהשתלבות הנאשמת בהליך טיפולי).

בת"פ (חיפה) 34000-09-23 **מדינת ישראל נ' חנאני** (ניתן על ידי ביום 9.7.24) דובר בנאשמת שתקפה את בתה בכך שסטרה לה ובמועד נוסף הכתה אותה פעמיים באמצעות נעל בכתף ובחזה, משכה בשערה, הכתה אותה בפנים ובראש, התיישבה על רגליה, מנעה ממנה את האפשרות לזוז וניסתה להחדיר את אצבעותיה לעיניה, בעוד הקטינה מגינה על פניה באמצעות הידיים. הנאשמת אחזה בצווארה של הקטינה וחנקה אותה מספר שניות, עד שאחותה של הקטינה הרחיקה את הנאשמת ממנה. קבעתי מתחם שנע בין מאסר מותנה ובין שנת מאסר וגזרתי על הנאשמת מאסר על תנאי (ניתן משקל להודאה, להעדר עבר, לחלוף הזמן מאז האירוע ולשיפור ביחסים בין האם והבת).

בת"פ (קריית) 3171-09-21 **מדינת ישראל נ' אבו זיד** (3.8.23) דובר בנאשמת שעל רקע חוסר שביעות רצון מהתנהגות בתה הקטינה, תקפה אותה בכך שסטרה לה, הכתה אותה באגרופים, שרטה אותה בצווארה ובזרועה, זרקה עליה כיסא עשוי ממתכת והכתה אותה בראשה באמצעות צלחת זכוכית. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשמת מאסר על תנאי.

בת"פ (חיפה) 19504-01-22 **מדינת ישראל נ' מונדר ואח'** (ניתן על ידי ביום 14.2.23) דובר בשני הורים, שעל רקע אי הסכמות בנוגע לשימוש של בתם בת ה-16.5 בטלפון הנייד, תקפו אותה בכך שאחזו בשערה, סטרו בפניה, הכו אותה בכל חלקי גופה והרביצו לה באמצעות כבל המטען של הטלפון הנייד. קבעתי מתחם שנע בין מאסר מותנה ובין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וגזרתי על כל אחד מהנאשמים מאסר על תנאי. לא הוגש ערעור על גזר הדין.

פסקי הדין שאליהם הפנתה המאשימה דנו בנסיבות חמורות הרבה יותר מנסיבות התיק דנן ולכן אינם יכולים לשמש לענייננו. כך למשל, ברע"פ 360/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.1.22) נדונו מספר אירועים שהתרחשו במשך 4 שנים, כלפי שני קטינים; בע"פ (ירושלים) 679-03-17 **בוגאלה אנגידאו נ' מדינת ישראל** (18.7.17) דובר בשני אירועים תקיפה, תוך שימוש בחגורה ובמקל; ובעפ"ג (מחוזי באר שבע) 18297-10-23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.2.24) דובר בתקיפה במספר הזדמנויות במשך שנים.

6. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - נתתי דעתי ליחסי הכוחות בין הנאשמת ובין בתה בת ה-13, ולאופי האלימות שהיא נקטה כלפיה (מכה בגב). לצד האמור, נתתי דעתי לכך שמדובר באירוע נקודתי, שרף האלימות בו אינו גבוה ולכך שלא נגרמה למתלוננת חבלה.

7. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות התיק דנן נע בין מאסר מותנה ובין 10 חודשי מאסר בפועל.

השיקולים לקביעת עונשה של הנאשמת

8. ראש וראשון עומדת לזכות הנאשמת הודאתה לאחר תיקון כתב האישום לקולה - הודאה שמבטאת חרטה ושחסכה את עדותה של המתלוננת ואת חקירתה מעל דוכן העדים. עוד עומדים לזכות הנאשמת העובדה כי היא נעדרת עבר פלילי, חלוף הזמן מאז האירוע (כשלוש וחצי שנים) והעובדה כי מאז ועד היום היא והקטינה ממשיכות לחלוק את אותה קורת גג, מבלי שנרשמו לחובת הנאשמת אירועים חריגים. עוד נתתי דעתי למצבה הכלכלי של הנאשמת, כפי שהוא מקבל ביטוי במסמכים שהוגשו לי.

לדידי, יש במכלול השיקולים האמורים כדי למקם את עונשה של הנאשמת ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

אשר לרכיב הפיצוי - בהינתן חלוף הזמן מאז האירוע מושא האישום, בשים לב לעובדה כי א' עדיין סמוכה על שולחנה של הנאשמת, לא מצאתי להטיל על הנאשמת פיצוי.

סוף דבר

הריני גוזרת על הנאשמת מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא תעבור עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של בן משפחה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ה, 07 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.